

Тъзи и др. още много сериозни причини, а особено на-послѣдъкъ бързото спадане цѣнитѣ на обработваемитѣ зърнени храни, а именно: зимница 60—62 либи хектолитра (75—78 kg.) да струва на пазаря 5—6 лева, царевица — 5—6 л., ечимика — 4—6 лева, е накарало мнозина земедѣлци да се позамислятъ върху несносното си положение. Нъ все пакъ и при тѣзи трудни условия на живота, безъ да взематъ прѣдъ видъ уголъмяванието на нуждитѣ, а пъкъ источниците на приходитѣ имъ все се намаляватъ, има такива отъ тѣхъ, които така строго се придържатъ у досегашната система на ступанствуване, щото мислятъ, че е почти невъзможно измѣнението ѝ, ако не изцѣло то поне отъ части.

А отъ друга страна, не малко срѣщатъ припятствието земедѣлцитѣ по отношение тѣрсението на лица за извършване на полската имъ работа, тѣй като тѣ при всичко, че работятъ вѣдно съ цѣлото си семейство, нъ неможе да извършватъ цѣлата си работа; малкитѣ земедѣлци иматъ нужда при жътва, а срѣднитѣ и по голъмитѣ — прѣзъ всѣко врѣме: оранѣ, засѣване, жътва и вършидба. И колкото има работници, повечето сѫ дошли извѣнъ окрѣга, а мѣстни и колкотс ги има отъ година на година все намаляватъ, понеже щомъ като спечели за единъ чивѣтъ волове пари, той вече не работи другиму, но се завзема самъ да работи останжлитѣ му отъ баща, или купени, или же чужди подъ наемъ (хюджуретъ) ниви, тѣй щото той вече се освобождава отъ да бѫде ратай. Повечето сѫ тѣй безсъвѣтно отнасятъ спрямо господаритѣ си, щото поставятъ послѣднитѣ въ доста трудно положение съ напущане въ такова врѣме, прѣзъ годината, когато има най-много полска работа: жътва, харманъ и сѣйдба и отиватъ при други, който имъ дава нѣщо повече отъ първий.

Обикновенно обичай е, щото земедѣлцитѣ, да си условватъ ратаитѣ за шестъ мѣсеки и година, т. е. отъ Георгевденъ до Димитровъ день, или пъкъ обратно: отъ Динитровъ день до Георгевденъ. Въ първий случай се заплаща отъ 80—120 лева, а вторий — отъ 200—400 лева, исклучая храната и облеклото, При това въ нѣкои села сѫществува обичай да му се сѣе и отъ 3—10 декара мѣсто, произведението отъ което бива прѣдназначено исклучително за ратаитѣ, което се казва „параспоръ“, а освенъ това му се дава право да си нанесе за кѣщата, ако разбира е семенъ и по нѣколко кола дѣрва, безъ да му се смѣта това. И при тѣзи едни сгодни условия, пакъ твърдѣ мѫжно-